

Ven a mi

Exodus 10

(3) לענת. כתרִגומו, "לאַתְכַנְעָא", והוא מגזרת עני. מאַנְתָּ לְהִיּוֹת עֲנִי וְשִׁפְלָ מִפְּנֵי: (7) הֵטָרִם תִּדְע. העוד לא ידעת כי אבדה מצרים: (10) כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וגומר. אף כי אשלח גם את הצאן ואת הבקר כאשר אמרתם: ראו כי רעה נגד פניכם. כתרִגומו. (יא) לא כן. כַּאֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם לְהוֹלִיךְ הֵטָף עִמָּכֶם, אֲלֵא לְכוּ הַגְּבֵרִים וְעַבְדוּ אֶת ה': כי אתה אתם מבקשים. [אותה עבדה] בַּקְשָׁתֶם עַד הַנָּה, "נְזַבְחָה לְאֱלֹהֵינוּ" (לעיל ה:ח), ואין דרך הֵטָף לְזַבּוֹחַ: וַיִּגְרַשׂ אוֹתָם. הרי זה לשון קָצַר וְלֹא פָרַשׁ מִי הַמְּגֵרָשׁ:

כתרִגומו. זה לשון רש"י. ומה טוב היה שיפרשהו אלינו, והנוסחאות מן התרגום מתחלפות בו, יש שכתוב בהן: **ארי בישא דאתון סבירין למעבד לקבל אפיכון אסתחרת.** ונראה לזאת הנוסחה שרצה אונקלוס לפרש הרעה שאתם חושבים לעשות ישבה נגד פניכם להעיד בכם שאתם רוצים לברוח, כלשון והושיבו שנים אנשים בני בליעל נגדו ויעדוהו לאמר (מ"א כא י). והוא כלשון וישבו לאכול לחם (בראשית לו כח), ואסתחרו. קום נא שבה (שם כז יט), אסתחרו. ויש נוסחאות כתוב בהן: לקביל אפיכון לאיסתחרא, יאמר הנה הרעה הזאת מזומנת לשוב לנגד פניכם, כי עליכם תחזור, מלשון ולא תיסוב נחלה (במדבר לו ז), לא תסתחר: וזה כמדרש חכמים שאמרו באלה שמות רבה (יג ה): דרך הבחורים והזקנים לזבוח, שמא הקטנים והטרף, מי שאומר דבר זה אין דעתו אלא לברוח, ראו כי אותה שאתם מבקשים לעשות, שיש בדעתכם לברוח, היא תשוב נגד פניכם שלא תצאו מכאן. כלומר מידה כנגד מידה.

דרך הפשט דעו כי רעה נגד פניכם, עומדת וקרובה לבא עליכם מאתי, כי אגמול אתכם רעה בראותי שאתם חפצים לברוח:

1 וַיֹּאמֶר ד' אֶל־מֹשֶׁה בֹּא אֶל־פְּרַעֲהַ כִּי־אֲנִי הַכְּבֹדְתִי אֶת־לְבָבוֹ וְאֶת־לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְנִי אֵלָה בְּקִרְבּוֹ: 2 וְלִמְעַן תִּסְפֹּר בְּאָזְנֵי בְנֶךָ וּבֶן־בְּנֶךָ אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלְלִיתִי בְּמִצְרַיִם וְאֶת־אֶתְנִי אֲשֶׁר־שְׁמַתִּי בָּם וַיִּדְעֶתֶם כִּי־אֲנִי ד': 3 וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל־פְּרַעֲהַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה־אָמַר ד' אֱלֹקֵי הָעִבְרָיִם עַד־מַתִּי מֵאַנְתָּ לְעַנֹּת מִפְּנֵי שְׁלַח עִמִּי וַיַּעֲבֹדְנִי: 4 כִּי אִם־מֵאַן אַתָּה לְשַׁלַּח אֶת־עַמִּי הַנְּגִי מִבְּיַד מַחֵר אַרְבָּה בְּגַבְלֶךָ: 5 וְכִסְהָ אֶת־עֵינֵי הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל לִרְאֹת אֶת־הָאָרֶץ וְאֵכֶל | אֶת־יֵתֶר הַפְּלִטָּה הַנִּשְׁאַרְתָּ לָכֶם מִן־הַבְּרֶד וְאֵכֶל אֶת־כָּל־הָעֵץ הַצֹּמַח לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה: 6 וּמָלְאוּ בְּתֵיךָ וּבְתֵי כָל־עַבְדֶּיךָ וּבְתֵי כָל־מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא־רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וְאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ מַיּוּם הַיּוֹתֵם עַל־הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֹּן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲהַ: 7 וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פְּרַעֲהַ אֵלָיו עַד־מַתִּי יְהִיָּה זֶה לְנוּ לְמוֹקֵשׁ שְׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיַּעֲבֹדוּ אֶת־ד' אֱלֹקֵיהֶם הֵטָרִם תִּדְע כִּי אַבְדָּה מִצְרַיִם: 8 וַיּוֹשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פְּרַעֲהַ וַיֹּאמְרוּ אֵלָהֶם לְכוּ עַבְדוּ אֶת־ד' אֱלֹקֵיכֶם מִי וּמִי הַדְּלֵכִים: 9 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בְּנַעֲרֵינוּ וּבְזַקְנֵינוּ גִלְךָ בְּבָנֵינוּ וּבְבָנוֹתֵנוּ בְּצִאֲנָנוּ וּבְבִקְרָנוּ גִלְךָ כִּי חָגַדְתָּ לְנוּ: 10 וַיֹּאמֶר אֵלָהֶם יְהִי כֵן ד' עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְּכֶם רְאוּ כִּי רְעָה נְגַד פְּנֵיכֶם: 11 לֹא כֵן לְכוּ־נָא הַגְּבֵרִים וְעַבְדוּ אֶת־ד' כִּי אַתָּה אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיִּגְרַשׂ אֹתָם מֵאֵת פְּנֵי פְּרַעֲהַ: ס

Traducción Rabino Marcos Ebery z"l

1. Dijo Adonai a Mosheh: Allégate a Parhoh porque Yo he hecho pesado su corazón y el corazón de sus servidores, para operar Yo Mis signos, éstos, en medio de él. 2. Y para que hayas de relatar a oídos de tu hijo y del hijo de tu hijo lo que Yo me he mofado en Egipto; y Mis signos los que Yo he operado en ellos y habréis de saber que Yo soy Adonai. 3. Vino Mosheh -Y Aharon- hasta Parhoh y le dijeron: Así ha dicho Adonai, D's de los Hebreos: ¿Hasta cuándo te negarás a someterte ante Mí? Libera a Mí pueblo para que Me sirvan. 4. Porque si te niegas tú a liberar a Mí pueblo, he aquí que Yo voy a traer, mañana, langosta en tu territorio. 5. Y tapaná la vista de la tierra y no se podrá ver la tierra, y comerá el resto del remanente que les ha quedado a vosotros del pedrisco y comerá todo árbol que crece para vosotros, en el campo. 6. y serán colmadas tus moradas y las casas de tus servidores y las casas de todo Egipto, como no habían visto tus padres ni los padres de tus padres desde el día de su existencia sobre la tierra hasta éste, el día de hoy. Y se tornó y salió de con Parhoh. 7. Dijeron los servidores de Parhoh a él: ¿Hasta cuándo va a ser éste para nosotros por trampa? Envía a los hombres y que sirvan a Adonai, su D's. ¿Todavía no sabes que se ha perdido Egipto? 8. Se hizo volver a Mosheh y a Aharon hasta Parhoh y les dijo a ellos: Id, servid a Adonai, vuestro D's. ¿Quiénes y quiénes son los que van a ir? 9. Dijo Mosheh: Con nuestros jóvenes y con nuestros ancianos hemos de ir, con nuestros hijos y con nuestras hijas; con nuestras ovejas y con nuestras vacas hemos de ir, pues sacrificio festivo ante Adonai es para nosotros. 10. Les dijo él a ellos: ¡Así esté Adonai con vosotros, como yo voy a enviar a vosotros y a vuestros infantes! ¡Mirad, que el mal está frente a vosotros! 11. ¡No es así! Partid ahora, los hombres, y servid a Adonai, pues ello es lo que estáis pidiendo ... y los expulsó a ellos de ante la presencia de Parhoh.